

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.329 van 24 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 11 januari 2006 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 24 november 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaarde de Srilankaanse nationaliteit te bezitten en van origine Tamil te zijn, afkomstig uit Siruvilan, Ilavalai, district Jaffna. U huwde in 1984 en nadien woonde u afwisselend in Jaffna-stad en in Ilavalai. Toen uw vrouw ziek werd diende ze af en toe naar Colombo te gaan voor behandeling, u vergezelde haar daarnaartoe. In 1992 ontvluchtten jullie wegens bombardementen de regio, maar in 1996-97 keerden jullie naar Jaffna terug. Uw woning in Jaffna-stad was vernield, zodoende woonde u daarna in het huis van uw schoonfamilie in Ilavalai. Tijdens de vredesonderhandelingen kreeg LTTE meer bewegingsvrijheid in Jaffna-district. U werd in juli 2003 door enkele LTTE-ers gewaarschuwd (Liberation Tigers of Tamil Eelam) dat u op te goeie voet stond met het leger en de politie. Ze verdachten u ervan aan de autoriteiten te klikken. Om zich niet meer verdacht te maken nam u nadien deel aan de jaarlijkse herdenking van de LTTE- martelaren. U werd in 2004 door de politie gefotografeerd terwijl u versieringen aan het ophangen was voor de herdenking van de martelaren. Het jaar*

daarop deed u uit voorzorg niet mee aan de LTTE-festiviteiten. Eind december 2005 had u een woordenwisseling met een van de LTTE-belastinginners op de markt. Enkele dagen nadien kreeg u weer bezoek van LTTE. U diende zich op 6 januari 2006 in Palaly te melden voor training. U was niet van plan daar naartoe te gaan. Op 1 januari 2006 werd u onderweg naar uw velden aangesproken door een politieagent. Hij waarschuwde u dat de politie nog steeds die foto's bezat en dat u zou kunnen worden gearresteerd. Uw oom raadde u aan het land te verlaten. Op 8 januari 2006 nam u vanuit Colombo een vlucht naar een onbekende bestemming in Europa. U bereikte België op (en op) 11 januari 2006 [en] diende (u) hier een asielaanvraag in. Na uw vertrek is de politie u een paar keer thuis komen zoeken. Uw echtgenote en dochter zijn intussen verhuisd naar Negombo. U vernam dat Ruban, die ook op de foto's stond, werd gearresteerd. Zijn huidige lot is u onbekend. U vreest daarom bij uw terugkeer naar Sri Lanka onmiddellijk te zullen worden gearresteerd. U legde volgende documenten voor ter staving van uw asielaanvraag: uw nationale identiteitskaart, uw geboorteakte met Engelse vertaling, uw huwelijksakte en documenten betreffende de dowry, uw rijbewijs, een foto van uw vernielde huis in Jaffna-stad, taxidocumenten betreffende datzelfde huis, aanvraag compensatie voor vernielde huis, de eigendomsakte van de woning in Jaffna, medische documenten van uw echtgenote, een krantenartikel over de algemene situatie in Jaffna en een medisch attest."

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003 ,nr. 118.506).

Nopens de status van vluchteling.

3. Verzoeker "meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling".
4. Verzoeker legt ter staving van zijn asielaanvraag volgende documenten neer: een identiteitskaart, een rijbewijs, een geboorteakte, een huwelijksakte en stukken die betrekking hebben op zijn vernielde huis in Jaffna en de ziekte van zijn vrouw.
  - 4.1. Verzoeker "wenst te benadrukken dat hij echt wel inspanningen heeft geleverd om stukken en bewijzen te vinden die zijn asielaanvraag ondersteunen doch dat dit niet gemakkelijk is in de huidige situatie. Vooral omdat zijn echtgenote in Negombo verblijft en dus niet zomaar aan documenten uit Jaffna geraakt." Met betrekking tot het adres vermeld op zijn identiteitskaart stelt verzoeker "Hij heeft zijn vrouw moeten achterlaten. Zij was zeer ziek en het is voor haar dat ze een paar maal naar COLOMBO moeten gaan zijn om haar te laten verzorgen voor kanker. Hij heeft dan

ook uitgelegd waarom hij het adres in COLOMBO heeft gebruikt voor zijn identiteitskaart en rijbewijs. Dat het document, met de opgevraagde informatie over de registratie van Tamils in COLOMBO van het Commissariaat Generaal om dit in twijfel te trekken dateert van 2008 terwijl zijn rijbewijs van 1990 en zijn ID kaart van 1995 dateren dus meer tien jaar ervoor. Dat dit dus zeker geen duidelijkheid schept hoe dit was in die periode.”

- 4.2. Verzoeker toont zijn identiteit en nationaliteit aan met originele identiteitsdocumenten met foto maar ontkent in Colombo gewoond te hebben. Verzoeker licht niet toe hoe hij een identiteitskaart kon verkrijgen gedomicilieerd op het adres van zijn oom waar hij zelf slechts zeer uitzonderlijk verbleef, maar niet op zijn beweerde domicilie. Zijn vage verklaring *“je moet dorpschouder-aanvraag indienen, zodoende heb ik adres oom opgegeven”* en *“dat zou niet gaan of als het zou gaan zou het heel lang duren”* (gehoorverslag CGVS 3.11.2008, p.3) kan zijn bewering niet onderbouwen. Overigens blijkt uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier, die verzoeker niet weerlegt, dat bij verlies van identiteitskaarten een duplicaat op eenvoudige wijze verkregen kan worden. Verzoeker zou *“ergens rond 1989”* een nieuwe identiteitskaart hebben aangevraagd in Colombo. De identiteitskaart zelf werd uitgereikt in 1995. Verzoeker legt tevens een rijbewijs voor uitgereikt in 1990 met vermelding van hetzelfde adres in Colombo, zodat hieruit met redelijkheid kan worden afgeleid dat verzoeker sedert 1989 of 1990 zijn werkelijke verblijfplaats in Colombo had. Verzoeker beweert dat *“het document, met de opgevraagde informatie over de registratie van Tamils in Colombo van het Commissariaat-generaal om dit in twijfel te trekken, dateert van 2008 terwijl zijn rijbewijs van 1990 en zijn ID kaart van 1995 dateren dus meer dan tien jaar ervoor”*. Verzoeker weerlegt deze informatie echter niet, noch komt onredelijk voor dat ook in Sri Lanka slechts op één plaats een identiteitskaart kan worden verkregen met name de gemeente waar men geregistreerd staat.
- 4.3. Verzoeker verklaarde een eigen paspoort te hebben gehad *“om naar middle east te gaan, maar niet om naar Europa te gaan”* doch zou gereisd hebben met een vals paspoort met de hulp van een smokkelaar. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst terecht op verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn eigen paspoort *“terwijl u in het gehoor in dringend beroep (DB) beweerde uw paspoort thuis te hebben gelaten (CGVS DB p. 4), verklaarde u tijdens het gehoor op 3 november 2008 uw paspoort aan de smokkelaar te hebben moeten afgeven (CGVS p. 13). Hiermee geconfronteerd ontkende u uw verklaring in DRINGEND BEROEP”*. Verzoekers verklaringen aangaande zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker verklaarde met het vliegtuig naar Europa te zijn gereisd met een vals paspoort waarvan hij de identiteitsgegevens niet kende en wist evenmin in welke Europese luchthaven hij arriveerde, noch met welke vliegmaatschappij hij reisde. (verslag DVZ, p.12; verslag CGVS, 26.04.2006, p.4-5) Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoeker dermate onwetend kon reizen is dan ook niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar hem onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen. Verzoeker adstrueert evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Voorgaande vaststellingen hypothekeren verder de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden illegale reisweg, zijn recent vertrek uit Sri Lanka en de onmogelijkheid een paspoort voor te leggen.

- 4.4. Verzoeker legt ter terechtzitting een origineel attest neer van het “*Divisional Secretariat*” van “*Valikaman South West, Sandilipay*” waarin zijn permanent verblijf in Ilavalai wordt bevestigd. Dergelijke attesten dienen te worden ondersteund door geloofwaardige en overtuigende verklaringen, wat in casu niet het geval is. Het document komt dan ook voor als een complaisancestuk gemaakt voor onderhavige procedure te meer daar verzoeker geen identiteitskaart neerlegt die dit bevestigt. De ingeroepen asielmotieven zijn aldus strijdig met het feit dat verzoeker sedert 1989/1990 genoegzaam geregistreerd was in Colombo.
5. De geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas wordt verder ondermijnd door verzoekers onvermogen zijn concrete vrees aannemelijk te maken en overtuigend toe te lichten. De bestreden beslissing stelt “*Voorts maakte u onvoldoende aannemelijk bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka problemen te zullen hebben met de politie wegens uw eerdere betrokkenheid bij LTTE-festiviteiten in Ilavalai. U nam in 2004 deel aan de LTTE-martelarendag en hierbij nam de politie een foto van u met op de achtergrond de beeltenis van een martelaar (CGVS p. 5). U blijkt echter amper op de hoogte te zijn van de eventuele gevolgen of risico's die momenteel voor u wegens deze foto zouden bestaan. U zou via uw echtgenote gehoord hebben dat de politie u 2 à 3 keer is komen zoeken nadat u vertrokken was (CGVS p. 5). Wanneer ze u kwamen zoeken weet u niet, u beweerde enkel dat het al lang geleden is (CGVS p. 7). Of u momenteel nog door de autoriteiten wordt gezocht weet u eigenlijk niet. U verklaarde bij een eventuele terugkeer al bij aankomst op de luchthaven te zullen worden opgepakt, terwijl u daar geen enkele concrete aanwijzing voor heeft. Dit blijkt louter een vermoeden van uw kant te zijn, enkel gebaseerd op uw bewering dat de Ilavalai-politie u nog kwam zoeken nadat u Ilavalai had verlaten (CGVS p. 7). Er dient hierbij te worden opgemerkt dat u dit nieuws enkel vernam van derden, namelijk uw echtgenote, en dat u van deze opsporing geen enkel begin van bewijs kan voorleggen. Uw foto zou door de politie zijn verspreid, maar ook dat is louter een vermoeden van uw kant en niet gestaafd door objectieve elementen (CGVS p. 7). U gaf nog het voorbeeld van een andere Srilankaanse Tamil die bij terugkeer in Colombo werd opgepakt, maar u kon niet eens verduidelijken waarom die persoon was aangehouden, zodat dit niet kan worden gezien als illustratie van uw eigen vrees bij terugkeer (CGVS p. 8). Een andere persoon van wie op die dag een gelijkaardige foto werd gemaakt, Ruban Sebastianpillai, zou wel in Sri Lanka gearresteerd zijn (CGVS p. 6). Het nieuws van zijn arrestatie vernam u hier van uw echtgenote en hij zou al meer dan twee jaar vastzitten (CGVS p. 6). Waar hij opgesloten werd, en of hij wel nog steeds opgesloten is of misschien werd vrijgelaten kon u echter niet verduidelijken (CGVS p. 6). U gaf als verklaring voor het feit dat u daarvan niet op de hoogte bent dat uw echtgenote niet meer in Ilavalai woont. Uw zus woont wel nog in Ilavalai zodat u wel op de hoogte kan worden gebracht van het huidige lot van Ruban. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u al ernstige pogingen ondernam om meer te weten te komen over Ruban's het lot (CGVS p. 8). Dit getuigt dan ook van een geringe interesse in het verder verloop van de problemen die aan de basis liggen van uw directe vluchtaanleiding uit Sri Lanka, en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor op de helling te staan”.*
- 5.1. Verzoeker komt niet verder dan te stellen dat hij “*is het hier niet mee eens*” maar gaat niet in op de bevindingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoekers voorgehouden vrees komt niet oprecht voor en is louter gebaseerd op vermoedens en eventualiteiten. Overigens wordt, zoals hoger aangehaald, verzoekers aanwezigheid in Ilavalai niet aangetoond, noch aannemelijk gemaakt zodat zijn vervolging ten gevolge van zijn aanwezigheid aldaar evenmin kan overtuigen.
6. Wat betreft verzoekers opmerking “*dat mijnheer 60 jaar oud is, zijn vrouw die ziek is en zijn kinderen achterlaat, wat hij zeker niet zou gedaan hebben indien dit niet strikt noodzakelijk was voor zijn veiligheid*” wenst de Raad te benadrukken dat de vreemdeling om als vluchteling te worden erkend dient aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille

van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, en dat noch de ziekte van een familielid, noch een gevorderde leeftijd recht geeft op asiel.

7. Verzoeker voert aan *“Het staat niet ter discussie dat de huidige situatie te Sri Lanka nog steeds zeer precair is en de veiligheid in zijn land van herkomst onmogelijk kan gegarandeerd worden. Het land is terug in staat van burgeroorlog en hij vreest voornamelijk de autoriteiten maar ook de acties en verplichtingen van LTTE. De toestand in Sri Lanka is op zijn minst ernstig en zorgwekkend”* en wijst op diverse algemene informatie dienaangaande en citeert uit verschillende persberichten mensenrechtenrapporten en het Cedoca-document CL 2008-010W.
  - 7.1. Het volstaat niet te wijzen op de algemene situatie in het land van herkomst en naar algemene rapporten om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Overigens had verzoeker een paspoort om naar het Midden-Oosten te gaan. Hij laat na dit neer te leggen zodat hij niet aantoonde nog op regelmatige basis in Sri Lanka aanwezig te zijn geweest. Daarenboven voert verzoeker geen persoonlijke problemen aan inzake zijn verblijf in Colombo.
8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

9. Verzoeker meent *“Dat de bestreden beslissing een flagrante schending is van*
  - 1) *het subsidiaire beschermingsstatuut*
  - 2) *het zorgvuldigheidsbeginsel*
  - 3) *de materiële motiveringsplicht”*.
10. Verzoeker citeert in het verzoekschrift artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, beroept zich in het bijzonder op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en argumenteert *“De algemene toestand in Sri Lanka is thans zeer ernstig, er is sprake van een intern gewapend conflict, in feite is er terug een burgeroorlog. Niet alleen de algemene toestand in Sri Lanka maakt het voor verzoekers onmogelijk om terug te keren maar ook hun persoonlijke toestand.”* Verzoeker wijst erop dat hij *“is immers afkomstig uit het noorden van Sri Lanka en tamil. Hij kan onmogelijk terug gelet op zijn tamilafkomst. Bovendien is Colombo geen intern vluchtalternatief voor hem. Immers in Colombo is er sprake van arrestaties van tamilburgers in het kader van verhoogde veiligheidsmaatregelen naar aanleiding van het conflict tussen de overheid en de LTTE.”*
  - 10.1. Gelet op het hoger vermelde kan verzoekers recent verblijf in het noorden van Sri Lanka niet overtuigen. Verzoeker was sedert de jaren '90 genoegzaam geregistreerd in Colombo. Hij toont niet aan wanneer hij Sri Lanka verliet en waar hij verbleef de jaren voorafgaand aan zijn asielaanvraag. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in het noorden en oosten van Sri Lanka.
  - 10.2. Wat betreft de situatie in Colombo toont verzoeker niet aan dat de situatie aldaar een gewapend conflict uitmaakt in volkenrechtelijke zin. Dit blijkt evenmin uit algemene informatie neergelegd door de verwerende partij (cedoca cl2008-024w, p.7)

Verzoeker haalt overigens geen persoonlijke concrete moeilijkheden aan met betrekking tot Colombo.

- 10.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
- 10.4. Verzoeker stelt dat hij *“bovendien vreest dat artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden indien hij dient terug te keren naar zijn land van herkomst”*. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het EHRM *“en onder meer in hun arrest Groot Britta[n]nië veroordelen”* maar geeft niet aan naar welk arrest gerefereerd wordt. Voor zover verzoeker verwijst naar recente rechtspraak EHRM, *N.A. v. The United Kingdom*, 17 juli 2008 (Application no. 25904/07) dient te worden gesteld dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens naar aanleiding van de uitwijzing van een Tamil asielzoeker uit Groot-Brittannië de algehele situatie van Sri Lanka grondig heeft onderzocht en de verslechtering vastgesteld van de veiligheidssituatie in Sri Lanka. In tegenstelling tot wat beweerd wordt in het verzoekschrift, heeft het Hof niet gesteld dat Colombo geen vestigingsalternatief kan uitmaken voor de Tamilbevolking maar wordt er gewezen op cumulatieve risicocriteria waaronder verzoeker, zoals hoger gesteld, niet valt. Verzoeker toont niet aan in de negatieve aandacht te staan van de Sri Lankaanse overheid, noch brengt hij specifieke risicofactoren aan. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).
- 10.5. Wat artikel 3 EVRM betreft en verzoekers opmerkingen dat *“zelfs indien men twijfelt aan zijn recent verblijf in Jaffna dan nog is de situatie in COLOMBO nu van die aard dat hij niet kan teruggestuurd worden naar COLOMBO”*, en *“Ook in Nederland heeft men ingezien dat de situatie verder uit de hand loopt en het risico uiterst groot is ook in COLOMBO. Er mag geen tamil meer worden uitgewezen zolang er geen onderzoek naar de veiligheid ter plekke is verder gezet. Ik verwijs hiervoor naar het recente arrest van de rechtbank van ARNHEM”*.
- 10.5.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).
11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker meermaals werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.
13. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 april 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER.

K. DECLERCK.